

— Хайде, Манго, да спимъ, — рекълъ рибарьтъ. Завилъ се добре съ дебелия кожухъ, легналъ и заспалъ. А Манго побилъ колъ, обтегналъ мрежата на кола, па легналъ и той подъ нея.

Било студено, задухалъ вѣтръ, запрехврѣквалъ снѣгъ. Въртѣлъ се Манго на една страна, въртѣлъ се на друга — не може да заспи, студено му е.

Станалъ посрѣдъ нощъ, проврѣлъ си прѣста презъ мрежата и рекълъ: —

— Тежко му! Измамихъ рибарьтъ. Азъ съмъ вътре и ми е толкова студено, ами той какво ли прави вънъ, на открито. Не се помръдва, трѣбва да е замръзналъ отъ студъ!

Георги Райчевъ.

Надъ люлката.

Твойтъ бузички пламтятъ
И очичкитъ горятъ:
Ти си боленъ, Милчо, знамъ,
Охъ, на мама сладко бебе!

Но не бой се — не си самъ, —
Ето мама е надъ тебе...